

naar man afholder disse i Forening, end naar det sker enkeltvis, og jeg vil ogsaa grumme nødig være med til, at man skulde gaa de mindre Landboforeninger for nær. Der findes jo i Hedeegnene smaa Landboforeninger, hvis Virken, dersom man skulde anlægge den samme Maalstok over for dem, som man gør over for de større i de bedre Egne, maaske vilde blive daarlign nok at fremhæve, men det forekommer mig, at de have gjort ikke saa liden Gavn og gøre det endnu, selv om det kun er mindre Foreninger. Derfor er jeg glad ved, at man ikke herfra har foreslaaet at indskrænke disse Foreninger i større Grad, end sket er. Derimod har Tilskuddet til Hingste- og Tyreskuer jo ogsaa været Genstand for nogle Bemærkninger, og navnlig det ærede Medlem for Maribo (Ole Olesen) var inde paa en Betragtning over, at Sjællænderne vilde blive Stifbørn efter det her foreslaaede. Hvis jeg maa indskyde en Parentes, skulde det være den, at hidtil have Sjællænderne paa dette Omraade ikke været Stifbørn, de have forholdsvis ikke faaet mindre Bidrag end de andre Provinser, tværtimod, jeg kunde endogsaa til enkelte FormaaIs Fremme nævne bestemte Tal, hvor de have faaet mere — jeg ved ikke, om det har ligget i, at de for en 4—5 Aar tilbage vare nærmere ved Kilden. Men den ærede Taler mente altsaa, at Sjællænderne efter det foreliggende Forslag ikke vilde faa saa meget, og navnlig ankede han over, at Fynboerne fik for meget. Det forekommer mig, at hans Argumentation ikke holder Stik. Han sagde omtrent saaledes: Fynboerne have en saadan Masse Tyre at møde med og saa gode Tyre, at de alle sammen blive præmierede, og de møde frem med en saadan Masse, fordi de vide, at vi andre komme for at købe. Det forekommer mig, at det er det mest talende Vidnesbyrd om, at der er noget, som fortjener at belønnes, og uden at jeg vil sige, at hele Tilskuddet skulde beregnes efter, hvor mange Præmier der uddeltes, er der dog Grund til ogsaa at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg vil dog gøre den Bemærkning, at det jo her er forudsat, at der vil indgaa en Beretning til Statstyreskuekommissionens Formand, og han vil tilstille de forskellige Kommissærer, hvad enten de ere Kommissærer i den ene eller den anden Avlsretning, en Statistik over, hvorledes Præmieringen havde fundet Sted, og ogsaa med Hensyn til Opdræt og Tillæg. Det er nu efter min Mening et af de allervanskeligste

Punkter at komme til fuld Klarhed over; thi hvis man udelukkende lagde Præmieringen til Grund og sagde: I Forhold til Præmieringen det foregaaende Aar skal dette Distrikt have saa stort et Tilskud, vilde det jo let have til Følge, at vedkommende Distrikts Dommere søgte at præmiere saa dybt ned, som de kunde, for at faa en Masse Præmier, naar det talte til Gunst for dem det kommende Aar. Jeg mener derfor, at der maa være to Sider, som det ogsaa her er nævnt, og jeg tror, at det med nogen god Villie vil kunne lykkes at finde Bestemmelser, der kunne være fuldt ud betryggende til alle Sider.

Et andet Punkt, som har været omtalt, navnlig af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Kreds (R. Hansen), er Præmieringssystemet. Det ærede Medlem skelnede navnlig strengt mellem Individspremie og Afkomspræmie, og han har aabenbart Ret i adskillige af de Betragtninger, han anstillede. Han tilføjede, at der heri var tænkt paa, at der kunde uddeles Mødepenge for at faa en saa fyldig Fremstilling, at man ogsaa kunde se Moderdyret. Det er aabenbart et stort Fremskridt, og jeg haaber, at det maa lykkes at faa det ordnet paa en saadan Maade, at det virkelig kan blive et Afkomsskue, og at man ikke, som det i mange Tilfælde sker, kun faar et meget løst Skøn over det. Det er den Slags Bestemmelser, som — deri er jeg enig med det ærede Medlem — lettest lade sig behandle i Udvalget, men jeg vil dog sige, at naar man kommer til det her, kunde der dog maaske være Grund til ogsaa at tage nogle flere Ting med, der staa i nær Forbindelse med dette Forhold.

Saa er der Spørgsmaalet om Avlsforeningerne. Man har jo fra alle Taleres Side været fuldt enig om at fremhæve den Nytte, de have gjort, og i lige Maade Nyttens af det Tilskud, der er givet. Maa jeg sige, at for Hesteavlforeningernes Vedkommende er der, som de Herrer ville have set af Bilagene til Betænkningen, fra deres Repræsentantskab udtalt et Ønske om, ved en eventuel Revision af Husdyrloven at komme til en Bestemmelse, hvorefter man i den første Tid, efter at Hesteavlforeninger ere oprettede, faar et Tilskud til at gøre Indkøb af Føl eller Plage, men det er ikke kommet frem her, og Kommissionen har ikke taget det op. Jeg tror heller ikke, at man efter de Midler, som dertil skulde bruges, kunde faa det gennemført i dette Øjeblik, og skønt jeg meget maa beklage dette, kan jeg ikke skjule for mig selv, at det ikke er ganske